

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jiriny Jislové a soudkyň JUDr. Heleny Koucké a JUDr. Zoji Dvořákové v právní věci žalobce: **Property Management Company s.r.o., IČ 47551003**, Mníšek pod Brdy 921, 252 10 Mníšek pod Brdy, zast. Mgr. Ditou Machourkovou (dříve H.), advokátkou, se sídlem AK Brno, Cihlářská 16, proti žalované: **Mgr. D. H., nar. xxx**, bytem xxx, xxx, zast. JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem, se sídlem Praha 2, Sokolská 60, o **137.633,-Kč (půjčka), o návrhu žalovaného na zrušení rozsudku pro zmeškání**, k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 17. května 2011, č.j. 6 C 403/2010 – 49,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením ze dne 17.5.2011 soud I. stupně zamítl návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání Obvodního soudu pro Prahu 5 č.j. 6 C 403/2010 – 33 ze dne 14.3.2011. Učinil tak s odůvodněním, že není dán omluvitelný důvod pro zmeškání ve smyslu § 153b odst. 4 o.s.ř. Žalovaná uvedla, že jednání zmeškala, protože z důvodu časové kolize, ale i interní dělby práce právní zástupce žalované JUDr. Tomáš Sokol zajistil účast na jednání substitučním zastoupením asociované advokátky JUDr. Ivy Němcové, která v horečnatém zdravotním stavu bez nahlédnutí do pracovního diáře opomenula nařízený termín jednání v dané věci, Soud I. stupně poukázal na skutečnost, že právním zástupcem žalované není substitut JUDr. Iva Němcová a omluvitelný důvod je tedy nutné tvrdit a prokazovat na straně JUDr. Tomáše Sokola nikoli na straně substituta. Žalovaná v návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání neuvádí žádné konkrétní důvody (kromě obecně uváděné „časové kolize a interní dělby práce“), pro které se právní zástupce JUDr. Tomáš Sokol nemohl účastnit nařízeného jednání dne 14.3.2011.

Proti usnesení se včas odvolala žalovaná. Namítala, že právní zástupce JUDr. Tomáš Sokol se nemohl nařízeného jednání zúčastnit z důvodu časové kolize s jinými jednáními, resp. hlavními líčeními nařízenými ve stejném termínu, o nichž byl vyrozuměn dříve, než obdržel předvolání k řízení v této věci (předvolání mu bylo doručeno dne 22.2.2011). Konkrétně se jednalo o časovou kolizi s řízením u Okresního soudu v Prostějově, sp. zn. 1 T 277/2010 v 8,30, kdy vyrozumění o hlavním líčení bylo doručeno dne 30.12.2010, u Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 21 C 97/2004 ve 14,00, kdy předvolání k jednání bylo doručeno dne 11.1.2011, jednání u Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 4 C 147/2010 nařízené na 10,00 hod., když předvolání k jednání bylo doručeno 22.2.2011. Ač byla kolize sama o sobě důvodem k omluvě účasti na jednání, nechtěl právní zástupce zmařit nařízený termín jednání a zajistil za sebe k jednání substituta advokátku JUDr. Ivu Němcovou. Důvody

její neúčasti podrobně popsal v návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání. Důvody na straně substituta zapříčinily konkrétní důvod absence právního zástupce žalovaného na předmětném jednání. Právní zástupce JUDr. Tomáš Sokol objektivně nemohl vědět, že se jím k substituci pověřená JUDr. Iva Němcová jednání neúčastní, když to nevěděla ani ona, resp. když z důvodu akutních zdravotních potíží nařízený termín jednání neúmyslně zmeškala. Odvolatel také zdůraznil, že v daném případě nebylo vydání rozsudku pro zmeškání namístě, neboť žalovaný nebyl v řízení nečinný. Poukázal na judikaturu Ústavního soudu ČR, z níž vyplývá potřeba individuálního hodnocení splnění podmínek pro vydání rozsudku pro zmeškání. Usnesení soudu I. stupně je nepřezkoumatelné, neboť se soud I. stupně námitkami týkajícími se citované judikatury ÚS ČR nevypořádal. Z těchto důvodů odvolatel žádal, aby odvolací soud usnesení soudu I. stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Žalobkyně ve svém vyjádření k návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání navrhla potvrzení napadeného usnesení z důvodu jeho věcní správnosti.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu I. stupně, aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Podle ust. § 153b odst. 4 o.s.ř., zmešká-li žalovaný s omluvitelných důvodů první jednání ve věci při němž byl vynesena rozsudek pro zmeškání, soud na návrh žalovaného tento rozsudek usnesením zruší a nařídí jednání. Takový návrh může účastník podat nejpozději do dne právní moci rozsudku pro zmeškání.

Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že žalovanou tvrzená skutečnost, že advokátka JUDr. Iva Němcová, která substitučně zastupovala JUDr. Tomáše Sokola opomenula nařízený termín jednání v dané věci, nemůže být omluvitelným důvodem pro zrušení rozsudku pro zmeškání. Skutečnost, že došlo k uvedenému opomenutí se přičítá k tíži žalované, byť se jednalo o opomenutí substituta jejího právního zástupce. Žalovaná nedoložila, že by nějaké objektivní okolnosti bránily tomu, aby substitut v případě, že byl stížen nevolností, včas omluvil svou neúčast na jednání. Soud může vyhovět návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání pouze tehdy, jestliže žalovaný prokáže skutečnosti, které jsou způsobitelné neúčast u jednání soudu omluvit. V daném případě žalovaná neprokázala indispozici substituta. Neprokázala, že by existovaly objektivní skutečnosti, jež by substitutovi bránily uvědomit o své indispozici právního zástupce žalované, aby mohl svoji neúčast u jednání včas omluvit. Neprokázala ba ani netvrdila, že nebylo možné v případě indispozice substituta zajistit jiného substituta. Pokud žalovaná prokazuje, že její právní zástupce měl v den, kdy se mělo konat jednání, časovou kolizi s několika řízeními, tato skutečnost je pro rozhodnutí o návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání bez významu, neboť právní zástupce svoji neúčast u jednání včas neomluvil kolizí s uvedenými řízeními, neomluvil ji vůbec ani dodatečně po jednání, kdy byl vynesena rozsudek pro zmeškání.

Výtka odvolatele, že soud I. stupně se nezabýval judikaturou Ústavního soudu, která se týká potřeby individuálního hodnocení splnění podmínek pro vydání rozsudku pro zmeškání, je zcela nemístná. V řízení o návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání podle § 153b odst. 4 o.s.ř. soud není oprávněn zkoumat správnost závěru soudu I. stupně o tom, že byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání. Soud I. stupně proto nepochybil, když těmito závěry se v napadeném usnesení nezabýval.

Nález Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 428/20104 se týká situace, kdy se stěžovatel a

jeho právní zástupce fyzicky dostavili s drobným zpožděním (pětiminutovým) do jednací síně, přičemž v tu chvíli byl vynesena rozsudek pro zmeškání. V souzené věci se však jedná o zcela jinou situaci, kdy se právní zástupce žalované k jednání nedostavil vůbec a svoji neúčast neomluvil předem ani dodatečně.

Veden těmito úvahami odvolací soud usnesení soudu I. stupně jako věcně správné dle § 219 o.s.ř. potvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 19. prosince 2011

Mgr. Jiřina J i s l o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Vašková